

ยุทธศาสตร์การพัฒนองค์กรเอกชน

1. ความเป็นมา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 45 บัญญัติไว้ว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการรวมตัวกันเป็นองค์กรเอกชน และรัฐธรรมนูญในหลายมาตราได้ระบุสิทธิและหน้าที่ขององค์กรเอกชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งในเรื่อง สาธารณสุข การศึกษา สิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภค สิทธิมนุษยชน การประชาสัมพันธ์ การเลือกตั้ง รวมทั้งการให้องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในด้านนิติบัญญัติ โดยกำหนดให้มีผู้แทนองค์กรเอกชนด้านเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ ทุพพลภาพไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของคณะกรรมการในการพิจารณากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการทุพพลภาพ

บทบาทขององค์กรเอกชนในสังคมไทยได้มีมาเป็นระยะเวลายาวนาน ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 และได้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์สังคมมาโดยตลอด ในปี พ.ศ. 2546 กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์คาดว่าจะมีองค์กรเอกชนทั้งที่จดทะเบียนและไม่จดทะเบียนตามกฎหมาย ประมาณ 20,000 องค์กร แต่ละองค์กรได้รับผิดชอบในการดูแลกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ทั้งเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ยากไร้ ผู้ประสบภัย ผู้ด้อยโอกาสประเภทต่าง ๆ ตลอดจนประชาชนทั่วไป มีการดำเนินกิจกรรม ทั้งด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา การส่งเสริมด้านศาสนา วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม การนันทนาการ การฝึกอาชีพ การสงเคราะห์และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันของประชาชน ซึ่งนอกจากจะทำให้ประชาชนได้รับการช่วยเหลือและพัฒนาในด้านต่างๆ แล้ว ยังช่วยลดภาระของรัฐได้เป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาที่ผ่านมา การดำเนินงานขององค์กรเอกชนยังประสบปัญหาต่างๆทั้งในเรื่องของการขาดการยอมรับ การทำงานที่ซ้ำซ้อนและขาดการบูรณาการงานที่มีลักษณะเดียวกัน ทำให้ยากที่จะบรรลุเป้าหมายในการช่วยเหลือสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งยังมีข้อจำกัดในด้านบุคลากรและทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน

เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้ให้ความสำคัญในเรื่ององค์กรเอกชนและรัฐบาลมีนโยบายในการปฏิรูประบบราชการโดยเปิดโอกาสให้องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการถ่ายโอนงานให้องค์กรเอกชนดำเนินงานแทนรัฐ ประกอบกับองค์กรเอกชนได้มีความพยายามในการรวมตัวกันในรูปแบบเครือข่ายการประสานงานในรูปแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาความร่วมมือขององค์กรเอกชนด้วยกันเองเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างเข้มแข็ง โปร่งใสและมีประสิทธิภาพ

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ศูนย์ประสานงานภาคเอกชนแห่งชาติซึ่งได้รับการส่งเสริมให้มีการจัดตั้งตามมติของคณะรัฐมนตรีและเป็นองค์การประสานงานของเครือข่ายองค์การเอกชนที่ปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคจึงได้ร่วมกับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชนขึ้น

2. วัตถุประสงค์

2.1 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชนเพื่อให้้องการเอกชนมีการบริหารจัดการและมีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน ดำเนินงานที่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนสังคม และประเทศชาติอย่างแท้จริง

2.2 นำยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชนเสนอต่อนายกรัฐมนตรี คณะรัฐมนตรี ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชนเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

3. วิธีดำเนินงาน

3.1 ขอความร่วมมือศูนย์ประสานงานองค์การเอกชนประจำจังหวัดร่วมกับสำนักงาน

พัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัด จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับจังหวัด

3.2 จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาค 4 ภาค คือ ภาคกลาง (จังหวัด

พระนครศรีอยุธยา) ภาคเหนือ (จังหวัดเชียงใหม่) ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (จังหวัดขอนแก่น) และภาคใต้ (จังหวัดสุราษฎร์ธานี) โดยนำผลการประชุมเชิงปฏิบัติการระดับจังหวัดมาพิจารณาเป็นยุทธศาสตร์องค์การเอกชนระดับภาค

3.3 จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับประเทศ(กรุงเทพมหานคร) โดยนำผลการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคทุกภาคมาพิจารณากำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชนของประเทศ

4. องค์การเอกชน

คำว่าองค์การเอกชนมีการใช้ชื่อแตกต่างกันไป เช่น องค์การเอกชนอาสาสมัคร องค์การอาสาสมัครที่ไม่แสวงหากำไร องค์การสาธารณประโยชน์ องค์การพัฒนาเอกชน แต่โดยสรุปแล้วจะมีองค์ประกอบคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ

4.1 เป็นองค์การที่มีใช้ของราชการ หรือ เป็นสถาบันนอกระบบราชการ

4.2 เป็นองค์การที่ไม่แสวงหากำไรและผลประโยชน์

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

4.3 เป็นองค์การที่มีวัตถุประสงค์และการดำเนินการที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ได้แก่ การให้บริการทางสังคม การบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ การช่วยเหลือคลี่คลายปัญหาในสังคมหรือการพัฒนาสังคม ฯลฯ

4.4 เป็นองค์การที่อาจเป็นนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้

5. ความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ชาติและยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ.2545-2549) ได้ให้ความสำคัญกับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการเพิ่มความเข้มแข็งให้ชุมชนและประชาสังคม มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและการคุ้มครองทางสังคมโดยมุ่งส่งเสริมบทบาทของครอบครัว องค์การทางศาสนา โรงเรียน ชุมชน องค์การพัฒนาเอกชน อาสาสมัครและสื่อมวลชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา

รัฐบาลได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 โดยจะพัฒนาคนให้สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รวมทั้งเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพื่อให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพ สังคมคุณธรรมและสังคมที่สมดุล และระบุไว้ว่าจะสนับสนุนองค์การสาธารณกุศลเพื่อบรรเทาสาธารณภัยและสงเคราะห์ผู้ประสบภัยในระดับชาติและในระดับท้องถิ่น

ในวาระแห่งชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้มีการพิจารณาเรื่องที่มีความสำคัญลำดับสูงและเป็นเรื่องเร่งด่วนของประเทศที่ต้องดำเนินการภายใต้ทรัพยากรภาครัฐที่จำกัด โดยกำหนดเป็นวาระแห่งชาติ 4 เรื่อง ได้แก่ การแก้ปัญหาคาใจและความยากจนและการกระจายรายได้ การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การพัฒนาทุนทางสังคมและการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาทุนทางสังคมจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์การเอกชนโดยตรง ซึ่งกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าว โดยกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ของกระทรวงในการรวมพลังพัฒนาทุนทางสังคมเพื่อเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชน นอกจากจะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการดำเนินงานขององค์การเอกชนให้เข้มแข็งแล้ว ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ วาระแห่งชาติ นโยบายรัฐบาลตลอดจนยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9

การประเมินสถานภาพองค์การเอกชน การกำหนดวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การพัฒนากองการเอกชน ตามข้อ 6 – 8 เป็นข้อมูลที่ได้จากการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับจังหวัด การจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาค 4 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับประเทศ ณ

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 26 – 27 มิถุนายน 2546 โดยนำผลการประชุมเชิงปฏิบัติการทั้งหมดมา กำหนดเป็น “ยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพขององค์กรเอกชนของประเทศ”

6. การประเมินสถานภาพองค์กรเอกชน

6.1 จุดอ่อนและจุดแข็งขององค์กรเอกชน

การประเมินสถานภาพในที่นี้เป็นการประเมินจากองค์กรเอกชนบางองค์กร

จุดอ่อน

(1) บุคลากร

- บุคลากรขององค์กรขาดการพัฒนาความรู้ในเรื่องการบริหารจัดการและการประสานงาน

- บุคลากรที่ทำงานเต็มเวลามีน้อย และขาดแรงจูงใจในการทำงาน
- การคัดเลือกผู้นำมีการเล่นพรรคเล่นพวก ทำให้ได้บุคคลที่ไม่เหมาะสม

มาทำงาน

- ผู้นำติดระบบอุปถัมภ์ ไม่เข้มแข็ง ไม่เสียสละ
- คณะกรรมการขาดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่ ขาดความเข้มแข็ง ไม่ได้รับการยอมรับ

และมีภารกิจในหลายองค์กรจนไม่มีเวลาทำงานเต็มที่

- คนที่เข้ามาทำงานหวังประโยชน์ไม่มีอุดมการณ์ ขาดคุณธรรม

(2) ระบบการบริหารจัดการ

- ระบบข้อมูลไม่มีประสิทธิภาพ ขาดการรวบรวม จัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ
- ขาดการวางแผนที่ดี และขาดการกำหนดเป้าหมายการทำงานขององค์กรที่

ชัดเจน

- ขาดระบบการเชื่อมโยงและประสานงานที่ดีภายในองค์กร และภายนอก

องค์กรทั้งระหว่างองค์กรเอกชนกับองค์กรเอกชนและองค์กรเอกชนกับรัฐ

- ขาดความร่วมมือที่ดีจากภาครัฐ และประชาชน
- มีการดำเนินกิจกรรมไม่ต่อเนื่อง ขาดความเป็นเอกภาพ ข้ำซ้อน
- ขาดการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล
- การดำเนินงานไม่โปร่งใส ทำให้ไม่ได้รับความเชื่อถือ
- ขาดกฎหมายรองรับ
- ขาดการประชาสัมพันธ์

(3) งบประมาณ / วัสดุอุปกรณ์ / สถานที่

- ขาดงบประมาณในการดำเนินงาน ขาดผู้บริจาค ไม่ได้รับการสนับสนุนจาก

ภาครัฐ

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

- ไม่มีสถานที่สำหรับเป็นที่ตั้งสำนักงาน
- ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์สำนักงาน

(4) อื่น ๆ

- การเมืองเข้าแทรกแซง / เป็นเครื่องมือของการเมือง

จุดแข็ง

(1) บุคลากร

- มาจากหลากหลายสาขาวิชาชีพ มีความสามารถ ประสิทธิภาพ วุฒิภาวะสูง
- เสียสละ มีอุดมการณ์
- เข้ามาทำงานโดยปราศจากแรงกดดัน อิสระ คล่องตัว
- มีอำนาจต่อรองสูง

(2) การทำงาน

- ใกล้ชิด เข้าถึง รับรู้ข้อเท็จจริงของประชาชนอย่างรวดเร็ว
- สมาชิกมีส่วนร่วมคิด วางแผน ทำงานและตรวจสอบ
- มีการประสานการทำงานกับกลุ่มอื่น ๆ
- การทำงานอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว และสร้างสรรค์
- มีการรวมกลุ่มทำงานที่เหนียวแน่น เข้มแข็ง
- มีการเรียนรู้ร่วมกัน และพัฒนาระบบการทำงานต่อเนื่อง
- เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน

6.2 ข้อจำกัดและโอกาสขององค์การเอกชน

ข้อจำกัด

- (1) ขาดโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่กว้างขวาง ทันสมัยและไม่รู้กฎระเบียบของภาครัฐ
- (2) ไม่คล่องตัวในการปฏิบัติตามกฎระเบียบของราชการ เช่น การจดทะเบียนมีความยุ่งยาก ลำบาก การตรวจสอบบัญชีองค์การเอกชนต้องใช้ผู้ตรวจสอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่งขาดแคลนและต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานที่ค่อนข้างแพง
- (3) ไม่ได้ได้รับความไว้วางใจจากภาครัฐ
- (4) ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน
- (5) ขาดเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างองค์การด้วยกัน
- (6) การประสานที่ดีระหว่างองค์การเอกชนด้วยกันทั้งในเรื่องข้อมูลและ การปฏิบัติงาน

โอกาส

ภาครัฐบาล

- (1) รัฐและบุคลากรของรัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญขององค์การเอกชนมากขึ้น
- (2) รัฐธรรมนูญเปิดโอกาสให้องค์การเอกชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
- (3) นโยบายของรัฐต้องการถ่ายโอนงานให้เอกชนดำเนินงานแทนรัฐซึ่งเอื้อต่อการบำเพ็ญประโยชน์ขององค์การเอกชนมากขึ้น
- (4) มีหน่วยงานภาครัฐที่จะให้การสนับสนุน ประสานงาน ช่วยเหลือ และเชื่อมโยงการทำงานกับองค์การเอกชน

องค์การเอกชน

- (1) องค์การเอกชนมีอิสระ มีความคล่องตัวในการทำงานและสามารถแสดงความรู้ความสามารถและแสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่
- (2) มีการจัดตั้งเครือข่ายและการรวมตัวกันขององค์การเอกชนทั้งในระดับชาติ ระดับจังหวัด และมีเครือข่ายเชื่อมโยงไปยังต่างประเทศ
- (3) องค์การเอกชนมีบุคลากรและผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถที่หลากหลายสามารถนำมาเชื่อมโยงในการทำงานเพื่อสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประชาชน

ประชาชนสามารถรวมตัวกันจัดตั้งเป็นองค์การเอกชนเพื่อเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมขององค์การเอกชนได้อย่างเต็มที่

7. วิสัยทัศน์

เป็นองค์การที่อาสาทำงานพัฒนาคน สังคม ให้เกิดความเป็นธรรมและยั่งยืน มีการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ได้มาตรฐาน ทำงานอย่างต่อเนื่อง โปร่งใสตรวจสอบได้ มีความริเริ่มสร้างสรรค์ มีการเรียนรู้ เชิดชูคุณธรรม ผู้คนยอมรับ รัฐให้การส่งเสริม และมีการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายอย่างมี เอกภาพ

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การเอกชน

8.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งและสร้างการยอมรับองค์การเอกชน

8.1.1 การส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์การเอกชน

(1) ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งองค์การเอกชนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกิจกรรมที่ยังไม่มีหน่วยงานใดดำเนินงาน รวมทั้งจัดระบบขององค์การเอกชนที่มีการจัดตั้งขึ้นใหม่เพื่อไม่ให้ปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกับหน่วยงานที่มีอยู่แล้ว

(2) ปลุกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทั้งเด็ก เยาวชนและผู้ประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้เห็นความสำคัญของการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่ดีต่อการที่จะทำให้บุคคลกลุ่มดังกล่าวจัดตั้งองค์การเอกชนหรือเข้าร่วมกิจกรรมขององค์การเอกชนในอนาคต

(3) รัฐต้องส่งเสริมการจัดตั้งองค์การเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ โดยปรับกฎเกณฑ์ ข้อบังคับในการจัดตั้งองค์การเอกชนให้มีความยืดหยุ่นและเกิดความสะดวกรวดเร็วมากขึ้น ตรวจสอบกฎหมาย กฎระเบียบ และมาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่ และยกเลิกสิ่งที่ไม่ส่งเสริมการพัฒนาองค์การเอกชน ทั้งนี้เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกสำหรับองค์การเอกชนที่ต้องการจัดตั้งองค์การเอกชนเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและสมาชิกองค์การ โดยให้พิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

1) ควรมีการจัดตั้งหน่วยบริการจัดตั้งในการขออนุญาตจัดตั้งและจดทะเบียนมูลนิธิ สมาคมรวมทั้งการรับรององค์การเอกชนในรูปแบบอื่น ๆ และให้จังหวัดมีอำนาจในการจดทะเบียนจัดตั้งองค์การเอกชนโดยไม่จำเป็นต้องส่งเรื่องมาส่วนกลาง

2) แก้ไขหลักเกณฑ์ในการยกเว้นภาษีให้แก่องค์การเอกชนเพื่อเป็นแรงจูงใจให้คนจัดตั้งองค์การเอกชนเพิ่มมากขึ้น

3) การยืดหยุ่นและอำนวยความสะดวกในการตรวจสอบบัญชี รวมทั้งควรมีการสนับสนุนผู้ตรวจสอบบัญชีเพื่อตรวจสอบบัญชีขององค์การเอกชนโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่ายในราคาถูก

8.1.2 การสร้างการยอมรับ

(1) องค์การเอกชนควรกำหนดแผนงาน / โครงการ / วัตถุประสงค์ / เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม

(2) องค์การเอกชนควรมีการแถลงแหล่งที่มาของทุนและการใช้จ่ายที่ชัดเจนต่อสาธารณชน

(3) การดำเนินงานขององค์การเอกชนต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายของ

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

รัฐตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 โดยอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและสอดคล้องกับสิทธิและความต้องการของประชาชนภายใต้กรอบกฎหมาย

(4) องค์การเอกชนและบุคลากรขององค์การเอกชนควรสร้างผลงานให้เป็นที่ยอมรับ การทำงานให้ความสำคัญกับความโปร่งใสและตรวจสอบได้

(5) รัฐบาลและองค์การของรัฐควรให้การยอมรับในบทบาทขององค์การเอกชน รวมทั้งสิทธิของประชาชนและองค์การเอกชนตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย เจริญจัดทำกฎหมายลูกที่จะช่วยให้ปรัชาญา แนวคิดเรื่องการเสริมสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ในรูปของการสนับสนุนภาคประชาสังคมมีความเป็นจริงมากขึ้น

(6) จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เพื่อเผยแพร่และแสดงผลงานขององค์การเอกชนทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

(7) ให้มีการประกาศเกียรติคุณยกย่ององค์การเอกชนที่ทำคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม

(8) ทุกองค์การต้องมีการประชาสัมพันธ์ที่ดี ทั้งการสร้าง ความเข้าใจที่ตรงกันภายในองค์การ และการประชาสัมพันธ์ เพื่อการประสานการดำเนินงานและสร้างความเข้าใจที่ดีกับภายนอกและสาธารณชนโดยกำหนดแผนงาน โครงการและงบประมาณรองรับในการดำเนินงาน

8.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน

8.2.1 พัฒนาระบบข้อมูล

(1) ให้ชัดเจน สะดวก รวดเร็ว และมีข้อมูลเป็นปัจจุบันอยู่เสมอและมีการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบและมีการเชื่อมโยงระบบข้อมูลโดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการดำเนินงาน

(2) ให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานระหว่างองค์การ

8.2.2 การวางแผน

(1) มีการจัดทำแผนงาน โครงการขององค์การทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ที่ชัดเจนและสามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง

(2) มีบุคลากรที่รับผิดชอบแผนงาน / โครงการขององค์การโดยเฉพาะ

8.2.3 การเงินและบัญชี

(1) ระบบการเงิน การบัญชี ต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ และควรสรรหาบุคคลที่มีความชำนาญด้านการเงินการบัญชีมาปฏิบัติงานในองค์การ

(2) องค์การเอกชนต้องมีการกำหนดระเบียบใช้จ่ายเงินที่ชัดเจน และแจ้งบัญชีรายรับ – รายจ่าย แก่สาธารณชนตามความเหมาะสม

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

(3) ควรให้มีการอบรมแนะนำเรื่องการเงินการบัญชี แก่องค์การเอกชน เพื่อให้เป็นมาตรฐาน

8.2.4 การติดตามประเมินผล

- (1) ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผลที่ชัดเจน และเป็นมาตรฐานสากล
- (2) มีคณะกรรมการติดตามประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

8.2.5 การพัฒนามาตรฐานองค์การ บุคลากรและการให้บริการ

- (1) มีการกำหนดมาตรฐานองค์การ บุคลากร และการให้บริการขององค์การเอกชน
- (2) มีการกำหนดคุณสมบัติและมาตรฐานของผู้ที่จะมาดำรงตำแหน่งต่างๆ ขององค์การเอกชนเพื่อให้ผู้ที่เข้ามาเป็นผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และอาสาสมัครขององค์การเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมและมีความรู้ความสามารถ
- (3) สมควรให้มีการจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมผู้นำองค์การเอกชน โดยสร้างทีมวิทยากรกระบวนการที่มีความสามารถทั้งด้านความรู้และนันทนาการ
- (4) มีการพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีจิตสาธารณะ มีความรู้ด้านวิชาการ ให้ความสำคัญกับแนวคิดเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรม ความสามารถของชุมชนในการพึ่งตนเองโดยจัดให้มีการประชุม สัมมนา และศึกษาดูงานทั้งภายในและต่างประเทศ อย่างสม่ำเสมอ

8.2.6 การประสานงาน

ส่งเสริมการประสานงานระหว่างองค์การให้เป็นเครือข่ายสามารถช่วยเหลือ และร่วมมือกันปฏิบัติงานได้

8.2.7 การวิจัย

สนับสนุนให้มีการทำวิจัยเรื่องที่เกี่ยวข้องกับองค์การเอกชน

8.2.8 วัสดุอุปกรณ์

ให้มีสำนักงานพร้อมทั้งมีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ครบครัน หรือมีสถานที่ใช้ร่วมกันขององค์การเอกชน และรัฐควรอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานแก่องค์การเอกชนที่ขาดแคลน

8.2.9 การจัดสวัสดิการ สร้างขวัญ กำลังใจ

- (1) ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ในกลุ่มผู้ปฏิบัติงานองค์การเอกชน
- (2) จัดสวัสดิการให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน และอาสาสมัครขององค์การเอกชน
- (3) ประกาศเกียรติคุณแก่องค์การ / บุคลากรที่ปฏิบัติงานดีเด่น

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

8.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การระดมทุนและมาตรการการเงินการคลังเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์การเอกชน

8.3.1 การระดมทุน

- (1) ศึกษา รวบรวมข้อมูล แสวงหาและเผยแพร่ข้อมูลแหล่งทุนทางสังคม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานขององค์การเอกชน
- (2) จัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อการระดมทุนและเพิ่มรายได้ เช่น ตั้งโต๊ะหรือตู้รับบริจาค เพื่อเป็นการระดมทุนจากชุมชน จำหน่ายผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น บริการต่าง ๆ ฯลฯ
- (3) การใช้ทรัพยากรร่วมกันขององค์การเอกชน
- (4) มีการจัดกิจกรรมระดมทุนร่วมกันขององค์การเอกชนในรูปแบบต่าง ๆ โดยกำหนดแผนงานที่เป็นรูปธรรม และสรุปผลการดำเนินงานให้สาธารณชนทราบ
- (5) ประสานขอรับทุนสนับสนุนจากภาครัฐ ท้องถิ่น ภาคธุรกิจและองค์การเอกชนภายในและต่างประเทศ
- (6) ให้ความรู้เรื่องแนวคิดและวิธีการระดมทุนทางสังคม และการเขียนโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ
- (7) ส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งและการดำเนินงานอาสาสมัครในทุกรูปแบบตามปฏิญญาอาสาสมัครไทยและนโยบายการพัฒนางานอาสาสมัคร
- (8) สนับสนุนให้องค์การเอกชนตั้งกองทุนทั้งระดับชาติและระดับจังหวัด เพื่อสนับสนุนการแก้ไขปัญหาและพัฒนาสังคม

8.3.2 มาตรการการเงิน การคลัง

- (1) จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรการการเงินการคลังที่เกี่ยวข้องกับองค์การเอกชน
- (2) รัฐควรพิจารณายกเว้นภาษีให้แก่องค์การเอกชนและลดหย่อนภาษีผู้บริจาคเงินให้แก่องค์การเอกชนเพิ่มมากขึ้น
- (3) ส่งเสริมสนับสนุนกองทุนเพื่อสนับสนุนเงินอุดหนุนแก่องค์การเอกชนและให้เอกชนและให้เอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและจัดสรรเงินอุดหนุนดังกล่าว
- (4) รัฐควรนำเงินรายได้หรือเงินภาษีบางประเภทมาเป็นเงินอุดหนุนแก่องค์การเอกชน

8.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาความร่วมมือขององค์การเอกชน

- 8.4.1 ส่งเสริมการดำเนินงานของหน่วยงานกลางระดับชาติและจังหวัดขององค์การเอกชน ได้แก่ ศูนย์ประสานงานภาคเอกชนแห่งชาติ ศูนย์ประสานงานองค์การเอกชนประจำ

โดย กลุ่มการส่งเสริมและประสานเครือข่าย สำนักมาตรฐานการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

จังหวัดและเครือข่ายต่าง ๆ ขององค์การเอกชน ให้สามารถทำหน้าที่ในการประสานข้อมูล / สารสนเทศ การประชาสัมพันธ์ การจัดประชุมสัมมนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เรียนรู้ร่วมกัน การฝึกอบรม ศึกษาดูงานทั้งใน / ต่างประเทศ การพัฒนามาตรฐานการปฏิบัติงาน การเสนอนโยบาย การจัดทำแผนงาน โครงการขององค์การเอกชน รวมทั้งประสานความร่วมมือในการดำเนินกิจกรรมร่วมกันให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8.4.2 ขยายเครือข่ายองค์การเอกชนให้ครอบคลุมทุกระดับทั้งหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล อำเภอ จังหวัด ประเทศ และระหว่างประเทศ

8.4.3 สนับสนุนให้มีกฎหมายหรือระเบียบรองรับการดำเนินงานเครือข่ายการรวมตัวกันขององค์การเอกชนในรูปสภา ศูนย์ประสานงาน หรือคณะกรรมการประสานงานในรูปแบบต่าง ๆ

8.4.4 ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกันระหว่างองค์การเอกชนในด้านต่าง ๆ

8.4.5 ส่งเสริมการช่วยเหลือกันในการทำงานระหว่างองค์การเอกชนที่เข้มแข็งกับองค์การที่ไม่เข้มแข็ง

8.4.6 สมควรให้มีผู้แทนองค์การเอกชนในคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่รัฐจัดตั้งขึ้น ตลอดจนการเปิดโอกาสให้องค์การเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และทำประชาพิจารณ์ในเรื่องต่าง ๆ

8.4.7 สนับสนุนให้เกิดการบูรณาการงานระหว่างรัฐและเอกชน เพื่อไปสู่เป้าหมายร่วมกัน

8.4.8 รัฐควรสนับสนุนงบประมาณในการส่งเสริมความเข้มแข็งของเครือข่ายองค์การเอกชน
